

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **J. V.**, zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem, se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2021, č. j. 10 A 84/2019-30,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2021, č. j. 10 A 84/2019-30, **se ruší**
a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí stěžovatele ze dne 18. 4. 2019, č. j. 544/2019-160-SPR/3. Stěžovatel napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 3. 2017, č. j. MHMP 495125/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky proti oznámení ze dne 22. 11. 2016, č. j. MHMP 2092202/2016 (dále jen „oznámení“). Na základě oznámení byl žalobce správním orgánem I. stupně informován o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a současně byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.

[2] **V žalobě** žalobce namítal, že stěžovatel v rozhodnutí o odvolání nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky. Podle žalobce stěžovatel narušil právní jistotu, když se odchýlil od rozhodovací praxe jiných odvolacích správních orgánů v totožných věcech. Dle žalobce nemůže být oznámení o uložení pokuty

za přestupek dostatečným důkazem a je nutné, aby bylo vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká. K pokutovým blokům ze dne 18. 1. 2016, 30. 11. 2015, 13. 1. 2015 a 21. 4. 2014 shodně uvádí, že v kolonkách 1-4 není přesně zjištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a neuvádí se tam rodné číslo ani datum narození žalobce. V kolonce č. 5 nejsou přesně zjištěny doba a místo spáchání přestupku, z přestupkového jednání jednoznačně nevyplývá skutková podstata, ani její propojení s porušením zákonné povinnosti. Kolonka č. 6 obsahuje pouze zkratkovitou právní kvalifikaci, v kolonce č. 7 není zřetelná výše sankce, kolonky č. 8-9 neobsahují místo vydání rozhodnutí, ani údaje o oprávněné osobě, např. její podpis, datum převzetí rozhodnutí účastníkem ani jeho podpis. Z uvedených důvodů žalobce zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

[3] **Městský soud** shledal žalobu důvodnou a rozhodnutí stěžovatele zrušil. Městský soud shrnul judikaturní východiska Nejvyššího správního soudu, ze kterých mimo jiné plyne, že ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; připomněl závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019-35, který se zabýval otázkou, do jaké míry může správní orgán I. stupně hodnotit podklady k bodovým záznamům. Po shrnutí podkladů, jež jsou součástí správního spisu, městský soud uvedl, že pokutové bloky o předmětných přestupcích ve spise založené nejsou; i přes konkrétní námitky, směřující vůči pokutovým blokům, stěžovatel neshledal důvod si je vyžádat, a to zejména z toho důvodu, že byly uplatněny nad rámec koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Vycházeje z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52, a v návaznosti na rozsudek č. j. 6 As 174/2019-35 městský soud konstatoval, že v řízení o námitkách se koncentrace řízení neuplatní, a proto si správní orgán měl pokutové bloky vyžádat a tyto ve světle uplatněných odvolacích námitek přezkoumat. Městský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí trpí vadou nedostatečných skutkových zjištění ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“); napadené rozhodnutí proto zrušil *ex officio*.

[4] V **kasační stížnosti** stěžovatel namítá naplnění kasačních důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Stěžovatel uznal, že v řízení o námitkách se neuplatňuje zásada koncentrace řízení, nicméně i nadále trvá na názoru, že v předmětné věci neměl povinnost na základě doplněného odvolání žalobce obstatat příslušné pokutové bloky. Stěžovatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, který se týkal totožného případu jako nyní, se stejným právním zástupcem žalobce a shodnými námitkami uplatněnými vůči rozhodnutí stěžovatele. V něm kasační soud dospěl k závěru, že stěžovatel nebyl povinen si obstatat příslušné pokutové bloky, neboť typizované a šablonovité námitky zástupce žalobce takovou povinnost nezakládají.

[5] Podle názoru stěžovatele byl správní orgán I. stupně v námitkovém řízení oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání podle přílohy zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Správní orgán je

pokračování

povinen vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti týkající se spáchání přestupku pouze v případě, že se v řízení o námitkách vyskytnou důvodné pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K takovému postupu však lze přistoupit pouze tehdy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal, nebo že si jej není vědom. Podle stěžovatele je vždy třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze účelově uvede, že se přestupku nedopustil a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení. Z uvedeného plyne, že pokud řidič toliko účelově sdělí, že se přestupku nedopustil, správní orgán není povinen automaticky z úřední povinnosti prověřovat náležitosti rozhodnutí o přestupku. V daném případě stěžovatel shledal kvalitu oznámení o uložení blokových pokut i další podklady jako dostatečnou pro záznam bodů, což zdůvodnil ve svém rozhodnutí.

[6] Stěžovatel podotýká, že podpisem pokutového bloku obviněný stvrzuje vlastní souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení; k okamžiku podpisu se váže vydání rozhodnutí o blokovém řízení a též nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

[7] Následně stěžovatel konstatuje, že námitky žalobce jsou toliko obecného rázu a připomíná, že dle judikatury nelze v řízení o záznamu bodů přezkoumat samotnou zákonnost rozhodnutí o přestupku. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednávání přestupků na místě, měl využít svého práva na zahájení řízení o přestupcích či vůči příkazu o uložení pokuty uplatnit opravný prostředek. Stěžovatel následně upozornil na rozpolcenou judikaturu městského soudu, který ve zcela shodných věcech rozhoduje odlišně. Závěrem navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu projednání.

[8] **Žalobce** se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[9] **Nejvyšší správní soud** přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí městského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a jedná za něj k tomu pověřená osoba s náležitým právnickým vzděláním (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[10] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost ve smyslu § 104a s. ř. s. přijatelnou a dále přistoupil k posouzení kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda rozhodnutí městského soudu netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[11] Kasační stížnost je důvodná.

[12] V nyní souzené věci je relevantní otázka, zda byl stěžovatel povinen vyžádat si od příslušných správních orgánů rozhodnutí o přestupcích, a to s ohledem na žalobcem uplatněné odvolací námitky. Nejvyšší správní soud podotýká, že obdobným případem se již ve své judikatuře zabýval; zmínit lze například rozsudek ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 As 300/2021-47; ze dne 18. 10. 2022, č. j. 7 As 36/2021-54; ze dne 6. 7. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40; či ze dne 3. 1. 2019, č. j. 8 As 77/2017-47. Především je však nutné poukázat na rozsudek ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-45, kde jako stěžovatel vystupoval stejný správní orgán, žalobce byl zastoupen stejným právním zástupcem, který

v rámci správního i soudního řízení uplatňoval totožné námitky se stejnou právní argumentací, jako nyní. Nejvyšší správní soud neshledal důvod odchytil se od ustálené soudní praxe, a proto i nyní shledal námitky stěžovatele jako důvodné.

[13] Z ustálené judikatury zdejšího soudu plyne, že je potřeba odlišovat řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového řízení podle předchozí právní úpravy či standardního řízení o přestupku anebo příkazního řízení) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je příslušný správní orgán oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).

[14] Zpochybní-li účastník řízení relevantním způsobem skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů a následný záznam, je třeba, aby správní orgán vyžádal další důkazy, které by prokázaly skutečnosti v takovém oznámení uvedené (viz rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76). Jak však doplnil zdejší soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, je třeba rozlišovat případy, kdy řidič toliko uvede, že se přestupku nedopustil a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a tato svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Důraz na kvalitu argumentace v námitkách proti bodovým záznamům zdůraznil rovněž Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40; z něj vyplývá, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.

[15] Na tyto závěry navázal Nejvyšší správní soud v již zmíněném rozsudku č. j. 6 As 174/2017-44:

„Jak uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 4. ledna 2012 č. j. 3 As 19/2011-74, ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (shodně též rozsudek ze dne 8. listopadu 2017 č. j. 10 As 3/2017-34).

Jak přitom nyní rozhodující senát uvedl již v usnesení č. j. 6 As 174/2019-25, kterým se v této věci obracel na rozšířený senát, námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Rozšířený senát v usnesení č. j. 6 As 174/2019-35 konstatoval, že dosavadní judikatura tomuto výkladu nebrání.“

pokračování

[16] V nyní souzené věci městský soud zrušil rozhodnutí stěžovatele především z toho důvodu, že nesprávně posoudil otázku koncentrace řízení. Není sporu o tom, že stěžovatel skutečně nesprávně aplikoval § 82 odst. 4 správního řádu, neboť v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle § 123f zákona o silničním provozu je koncentrace řízení vyloučena. Nelze však ignorovat, že se stěžovatel v napadeném rozhodnutí rovněž vyjádřil k tomu, zda byly jednotlivé body zaznamenány správně v souladu se zákonem o silničním provozu. V napadeném rozhodnutí stěžovatel uvedl, že všechna oznámení, na jejichž základě došlo k zapsání bodů do registru, obsahují datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu, jakož i popis skutku; ve všech případech počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu. Stěžovatel dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně vycházel v souladu s § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu z jednotlivých oznámení o uložení sankce, přičemž tyto podklady byly způsobilé pro záznam v registru řidičů, neboť obsahují veškeré zákonné požadavky, a proto prvostupňový orgán nebyl povinen vyžádat si jednotlivé pokutové bloky.

[17] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uplatnil pouze paušální námitky bez bližšího vztahu k dané věci, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. S ohledem na obecné a typizované námitky žalobce, které uplatnil nikoliv pouze v tomto řízení (ale též např. v řízeních vedených u zdejšího soudu pod sp. zn. 10 As 141/2018 či sp. zn. 6 As 174/2019; ve vztahu k řízení před správními soudy prvního stupně lze odkázat například na rozsudek městského soudu ze dne 10. 12. 2021, č. j. 3 A 18/2019-58; ze dne 15. 4. 2020, č. j. 11 A 9/2019- 32, či ze dne 4. 5. 2021, č. j. 8 A 43/2019-46), jimiž zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků a které doslova zopakoval v žalobě, se tyto jeví jako toliko účelové. Nadto je třeba upozornit, že žalobce na podporu svých argumentů v odvolání i v žalobě odkazuje na *nějaká* rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a bloková řízení série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF 2013 číslo bloku F 0832677 a blokové řízení série FC/2013 číslo bloku C14049971; tyto důkazy však správnímu orgánu ani městskému soudu nepředložil a navíc se týkají odlišného řízení, a pro nyní projednávanou věc tak nemohou mít žádnou argumentační sílu.

[18] S ohledem na tyto okolnosti nebylo důvodu, aby městský soud trval na vyžádání pokutových bloků stěžovatelem a na to, aby stěžovatel znovu posoudil odvolání žalobce. Jak uvedl zdejší soud v rozsudku č. j. 6 As 174/2019-44, „[t]rvát za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiózní, jakým zjevně není.“ Obecně formulované námitky žalobce bez reflexe k danému případu nemohou založit důvodné pochybnosti o správnosti oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, a stěžovatel tedy nebyl povinen pokutové bloky vyžadovat.

[19] Z výše uvedených důvodů shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele jako důvodnou. Nezbyvá mu, než mu přisvědčit, že v projednávaném případě mohl rozhodnout pouze na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, aniž by měl povinnost vyžádat si konkrétní pokutové bloky. Je tomu tak z důvodu obecných námitek, jež zástupce žalobce paušálně uplatňuje v řadě jiných řízení a které ve své podstatě

nemohly zpochybnit oznámení o uložení pokuty za přestupky, jakožto podkladu pro záznam v registru řidičů podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu.

[20] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost je důvodná, Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.), v němž bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[21] V novém rozhodnutí městský soud rozhodně rovněž o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 9. prosince 2022

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu